

Гострі дискусії з різноманітних аспектів політичної, економічної та культурної інтеграції країн Центральної й Східної Європи велися на засіданнях проблемних (історичної, культурологічної, економічної, самоврядувальної) комісій. У виступах молодих учених висловлювалися часом протилежні погляди на історичний досвід співжиття сусідніх європейських народів та перспективи міждержавних відносин, підкреслювалася необхідність подолання застарілих стереотипів щодо історичного минулого Європи й відзначалася досить велика роль у цьому сучасної історичної науки.

Учасникам сеймику була запропонована також широка програма знайомства з Варшавою, організовано зустрічі в Раді міста, де молоді розповіли про систему столичного самоврядування, проведено екскурсії по місту.

Наприкінці роботи сеймику, під час вирішення питання дальших перспектив подібних форм молодіжної інтеграції, делегація України запропонувала провести наступний III сеймик у Львові 1998 р. В оргкомітет останнього з української сторони ввійшли Всеукраїнське товариство «Україна-Польща» і його обласні відділення, Товариство охорони пам'яток м. Львова, Інститут українознавства НАН України та інші державні й громадські організації.

І Курносів Юрій Олексійович

З вересня 1996 р. пішов з життя відомий учений, доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту історії України НАН України Юрій Олексійович Курносів.

Юрій Олексійович народився в м. Конотоп Сумської області в сім'ї залізничників. Був учасником бойових дій в роки Великої Вітчизняної війни, про що свідчать численні бойові нагороди. Після війни Юрій Олексійович закінчив історичний факультет Київського університету. Деякий час він працював вченим секретарем республіканського Історичного музею, а з 1955 р. свою наукову долю пов'язав з Академією наук України, зокрема з Інститутом історії (нині Інститут історії України НАН України), де в 1960 р. захистив кандидатську дисертацію. У 1970 р. Юрію Олексійовичу було присуджено вчений ступінь доктора історичних наук.

За час роботи в Інституті він був редактором «Українського історичного журналу» (1957—1960 рр.), молодшим науковим (1960—1965), старшим науковим співробітником (1965—1985), завідувачим сектором (1985—1990), а з 1990 р. — провідним науковим співробітником-консультантом відділу історії культури українського народу.

Основною проблемою досліджень ученого були соціальні питання історії України, її культури. Праці Ю. О. Курносова широко відомі науковій громадськості. В його творчому доробку понад 170 досліджень. Юрій Олексійович брав участь у написанні близько 40 колективних видань, серед яких багатотомна «Історія України», «Історія Києва», 26-ти томна «Історія міст і сіл Української РСР», ряд монографій з історії інтелігенції, української культури.

Ю. О. Курносів був одним з авторів п'ятьох видань підручника «Історія України» для учнів 10-11 класів середньої школи, опублікованого у 1989—1995 рр. У 1994 р. побачила світ його остання монографія «Інакомислення в Україні. 60-і — перша половина 80-х рр. XX ст.».

Багато сил Юрій Олексійович віддавав вихованню молодих істориків.

Його діяльність та особисті риси є взірцем служіння науці, Батьківщині.

Пам'ять про Юрія Олексійовича Курносова назавжди збережеться в серцях його учнів, колег, усіх, хто спілкувався з ним.